

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 2. Christus in Resurrectione sua primariam comprehenderit personæ suæ confirmationem: vnde fuit illa necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

quod etiam improptè sumitur pro reedifi-
 catione vel erectione templi materialis; sed
 tantum conuenit dum loquimur de re aliqua
 quæ resuscitatur & excitatur. Itaque illis
 hoc significauit signum, quod illis dicitur
 ad confirmationem quod esset filius Dei
 illud esse quod ab illis occisus de uero reuoluit
 resurgere. Eodem modo, quando solemniter
 pompaciter legatione uis nonnulli eius mi-
 raculis eum accesserunt præclarior aliud po-
 siturum, quod celsitudini conueniat illi quam
 de se clamorose prædicabat, tanta spectante
 & audiente populi multitudine, hoc illis de
 his uocum si iunque signum: *Signum non
 dabitur ei nisi signum Iona propheta.*
 Loquitur etiam in singulari: *Signum uobis
 exhibebo adeo præclarum Deoque ita pro-
 gram, ut solus hoc Deus possit efficere, &
 eius potestas potè non possit homini commu-
 nicari, nempe seipsum resuscitare. Atque
 uideat dicit dicit Resurrectio eius suæ
 diem funtionem gloriæ Dei dedicatum. O-
 mnes expensit illud Exodi iuxta suam
 seditionem; *Resurrexerunt quia ego sum Dominus.*
Non autem uidebitur gloria, seu manifestabitur eius.
 Dicit modo ludæis: *Vbi Dominus agnitus est ad
 uesperam eius manifestas uisa est mane? Quare non
 intelligitis hoc propheticè dicit Non hoc ca-
 pit uis te ad Euangelium conuertentis: et
 caim inuenies quod ad uesperam mulieres
 parent; *Aramata, ut uenientes uergerent laetum;*
 quales Conuentionem: *Vere filius Dei erat ista
 hic illum sol, ipique lapides manifestant.*
 Hoc est quod merite Christo: *Monumentum
 aperta sunt, resurgente resurrexerunt gloriose.* Et
 tot ipsi, *Resurrexerunt percussit pectora uestra.*
Porro mane uidebitur gloria & manifestabitur
 Angelus hoc inuere formâ gloriose, & gloriâ
 resurrexerunt manifestantem. Hoc (ait Rupertus)
 et prophetam habemus illud Dauidis: *Ad uesperam
 demorabitur factus, & ad matutinum laetitia;*
 in hoc Psalmo qui Christi canit Resurrectio-
 nem: *Quia uisus in sanguine moro, dum
 descendit in corruptionem? Nam quia circa uesperam
 primus Adam inobediens conuictus & iudica-
 tus in hac mortalitatem deuenit; matutino autem
 in nouo Adam obedientia peracta ad immortalita-
 tem ipsi in corruptionem iure iit. Ad illud uesperam
 in mortalitate seruo cunctis ad inferos descen-
 dit; quia: et hoc autem matutino laetitia est, quia
 in nouo Adam, & peracta in aperiens est. Huc uique***

Rupertus haic concinit Dauid: *Laudate Domi-
 num omnes gentes, quoniam confirmata est super nos
 misericordia eius, & ueritas Domini manet in
 æternum.* Cæpit misericordia in I carnatione
 eius quæ de Virgine concipitur purissima quæ
 sedes erat deo ipso celo dignior sed timendū
 erat ne mortuos illos relinqueret, à quo
 fuerat occisus. Hoc tu faceres, imo & fecit
 D. Benedictus, sed non ille, qui ad vitam re-
 surgit tuas profecturus & multiplicatus
 misericordias ad hominum utilitatem. Con-
 firmat hanc misericordiam nos tamque spem
 uiuificat; hoc enim indicat Apollolus:
Regenerauit nos in spem uiuam per resurrectionem.
 Au ergo non per crucem eius per languorem
 per mortem, per ea denique quæ tolerauit?
 Vique sed potissimum per resurrectionem: *Et
 ueritas Domini manet in æternum.* Hodie igitur
 victoria celebratur ueritatis, quæ pau-
 perum, sed uinci uequaquam: *Fortior est
 omnibus;* unde à nemine potest superari,
 quoniam de cunctis triumphum agit glorio-
 sum, Dixit D. Cyrillus quod Iona idem sit
 quod *Veritas* qui in abyssum mergi potuit,
 attamen *Non potuit reuerti,* In hac Ionæ historia
 debet resurrectionis suæ signum, nempe
 victoriam ueritatis: quia in ipsa pus fa-
 ciebat, quod declarabas, & confirmabat de
 illo, quod uerus esset Deus: cui soli proprium
 est seipsum à morte resuscitare. Et si nonnulli
 sint qui diuina suli uirtute opera fecerunt,
 qualia sunt aliqua, quæ ego similiter fa-
 cio, erit hoc adeo superexcellens, ut
 necdum aliquis non inueniatur qui simile
 quid fecerit, sed nec sit, qui diuina etiam ro-
 boratus uirtute hoc possit efficere nisi ipsa
 tantum persona quæ Deus fuerit. Hoc opus
 est seipsum resuscitare: de quo etiam agendū
 est.

§. 2. Christus in Resurrectione sua prima-
 riam comprehenderat personæ suæ con-
 firmationem: unde fuit illa necessa-
 ria.

Eleganter annotauit D. Bernard, uoluisse
 Christum ludæis in memoriam reuocare
 quod dixerat per Prophetam sophoniam:
Quapropter expecta me in die Resurrectionis.
 Valde ad litteram Propheta loquitur secundū
 T e r t i o c o m .

4 - D
 Sermon 4
 Resurrex
 Sopho. 1.1

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

I. Sophoniae de Resurrectione vaticinium explicatur.

Lib. 1. de demonstrat. Evang. de monst. 7. bl. 8. de civit. c. 11. Ser. 1. de Resurrect.

II. Resurrectio Christi argumentum erat inrefragabile.

III. Ita iudicantur Iudaei

communem SS opinionem contra Hierusalem, & pharisaei prophetica loquuntur de futuro, quasi de praeterito. Populus hunc vehementer redarguit ingratus & horrendo quodam esorditur tetrico lamento: *Ve promacatrix & redempta civitas non exaudivit vocem. & non suscepit discipulum in Domino non est confisa ad Deum suum non appropinquavit.* Quae est haec formata contra ingratos plebis Iudaeorum Synagoga, quando tor Christi nutu fatisque beneficii, tam eius sedis osti promouerunt: etenim miraculo: si eius spectatores. Redum ad illum confugere festinant eum tanquam Deum recepturi, imo potius eum irritarunt moueruntque ipsi bilem, accedentes noua petitiu signa, praeter illa quae prius ediderat, unde contra illos expositulat, eo quod miracula sua despicerent, quae potens operabatur, dicendo: quod quia exigua erant & nullius momenti, noua & maiora postulant. Et quamuis mererentur ut illos omnino repelleret, non repellit tamen, sed addit: *Suppliciter exspecta me in Resurrectionis mea.* Locus hic est admitabilis quo Ensebius Caesar, a. & v. Augusti. b. & D. Bernard, eprobant Domini Resurrectionem, & egregie significauit certus Hebraeus: qui legit: *Exspecta me, in die surgere mei.* Surgere verbum est actiuum: Exspecta me in die quae me ipsum suscitabo: q. d. Eo die quo me resuscitabo, meaque efficiam Resurrectionem. Verbum hoc *Suppliciter* significat: vt abundanter & caudenter vestra satisfaciatur petitioni, & signum trasam adeo legitimum, quod omne tollat dubium: erit etenim opus ita Deo proptium, vt non solum homo purus id non fecerit inquam, sed nec possit facere qualibet roboratus virtute: exspecta me: quam postquam me occideritis, ego me ipsum sum resuscitaturus. Hoc est illud miraculum, & signum insigne, Et tantum erat vt quando Christus hoc signum offerebat, hoc illi concesserint argumentum: quia opus illud tale erat, tamque ingens, vt si perfectetur, manifeste confirmaret quidquid Christus praedixisset.

Et ita hoc confessi sunt ipsi inimici, quando Domino mortuo timentes non solumne forte realiter resurgeret, sed insuper cauentes vt nec per vmbra in id fieret, si Christi corpus in sepulchro non inueniretur, Pilatum acceperunt, haec illi proponendo: *Domine recordari sumus, quod seduliter ille dixit ad nos uiuent: Post tres dies resurgem.* Iam ne custodiri sepulchrum usque in diem certum ne forte veniant discipuli eius, & fuerint eum & dicant phari: *Interitum a mortuis.* & erit nouissimus error peior priore q. d. Quocumque modo credatur homini hunc a mortuis resurrexisse sic licet sit eius resurrectio, ob corporis eius ablationem, nulla satisfaciatur ratio, qua mundus cohibeatur, ne cretat deo quaecumque dicta sparguntur. Hoc est: *Est nouissimus error peior priore* q. d. Primus error fuit, hunc homini fidem adhiberi, qui praetigij suis illos circumueniebat: ne error iam per mortem eius reparatus sit. Si vel vox de Resurrectione eius fieret, illi sola omnes denovo crederent, quod si seductor ille dixisset vt nullum superest medium, tollenti illud ex conceptu & intellectu eorum Si illi ipsi fateantur quod intendendo tantum eius Resurrectionem licet confictam, totus mundus crederet id omnem quod praedixisset, quid fiet cum Resurrectio eius vera fuerit & manifestis confirmata probigust Itaque diuino consilio Dominus in Resurrectione sua comprehendit praecipuum argumentum eius quod proponebat omnibus fides quam praedixerat. Hoc est quod dicit Apostolus: *Se Christus non resurrexerit, vanum est fides vestra, inanis est praedicationis vestra.* Si Christus non resurrexerit, omnes credidissent eum fuisse impostorem, nec potuissent quod promiserat adimplere. Iam quando illum inimici videbant crucifixum, exprobrabant illi: *Alius saluus fecit: si ipsum non posset saluum facere.* Et eo quod seipsum nec credebant, nec saluabat collegerunt, quod vere alio non curasset: qui namque seipsum curat nequis, multo minus poterit alij saluum impertiri: & dicere intendebat, quod illis saepe dicebant, miracula Christi non fuisse vera sed commenta & illusiones, vel arte facta necromantica, vel quod illa Deus operaretur nullo habito eius respectu, quoniam ipsi peccatorem iudicabant, vt dixerunt etiam iam illuminato.

Cum ita sic, quod illi qui tendebant in Emmaus, fuerint illius discipuli, atque in eum crederent, quando illucfessente a morte illius die tertio iam illum non viderent.

resurrectum, omnia vana iudicantur & mendacia, quae praedicauerat & promiserat, unde dicitur: *Non autem sperabamus, quod ipse esset redempturus Israel.* sperabamus, sed non speramus: cum illi ipsi essent de sancto discipulorum eius, sed non viderent, iam illis omnia conuulsa videbantur: & licet illo matutino tempore non intellexerint quae de illius Resurrectione malitiae annuntiauerant, ut Christum non viderent redimendum, illis alia spei suae considerant: quid heret si non resurrexerit? Itaque sicut si resurrectio Christi debueret, tota collaberetur fides, & doctrina quam praebant, diuinae suae personae & maiestatis ita resurgente Christo probata mouet fides, conclusa & definita. Desinitur solum resuscitatus: ut nihil relinquatur ambigendi locus ad credendum quicquid praedicatur, & propoluit.

Mystica continet mysteria huius proprio magis, concepta saluatus viginti septimus. huiusmodi uero interam explicans, D. Hieronymus. a. D. Augustinus. a. D. Ambrosius de Christo Domino nostro, quodque illum sequitur in propria personae ore plalmista. Agit primo de Passione sua, declarans qualiter inimici sui conuicti eum inuenerunt, vitamque ademerunt. Postea statim decantat & verbis plausiue singularibus mysterium proponit quod praesentibus habemus de Resurrectione sua: illum igitur loquentem audivimus: *Dominus meus, & protector meus, in ipso spiritu et spiritu cor meum, & aduersus ium: & resurrexit cor meum.* Trinitas D. Ambrosius hoc verbum *Resurrexit*, quod non tantum significat, quod resurrexit, sed resurrexit: *videte quo verbo, & resurrexit non ait resurrexit, sed resurrexit: non enim resurrexit, sed resurrexit ante floruit.* Ita D. Paulus videtur vult esse (secundum in illis duobus tantum locis inuenio hoc verbum in S. Scriptura) quanto tempore Philippensis: quod primo boue de illo floruit, sed postmodum opationem illam bouem dimiserat, & tandem primum resurrexit, sententiam: *Gausus sum quoniam in Domino uehementer, quoniam tandem resurrexit pro me sentire. sicut & sententiam.* Hoc concilio (ait D. Ambr.) appositum Saluatoris uoluit. *Et resurrexit caro mea, quo*

significat caeleste Resurrectionis suae mysterium. Floruit caro eius sanctissima, quando floruit in terra purissimi & mundissimi de uentre prodijt terraeque uirginali. Flos hic abissus est per mortem, sed deus floruit, de sepulchro resurgens: & pullulans rediuit. Loquitur D. Ambr. *Floruit caro Domini, cum primam de Maria Virgine illibata uulua processit sicut ait Isaias, dicens. Exiit uirga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendit. Resurrexit autem, cum succiso per Iudaeos corporis flore rediuit de sepulchro resurrectionis glorie germinauit, & in floribus modum, & odorem pariter, & nitorem, cuius hominibus immortalitati afflavit, odorem bonorum operum sanctitatem circumferens, nitorem incorruptam perpetua diuinitatis ostendens.*

Hic ut eleganter dicta confitemo, porro adiungamus quod his uerbis meo iudicio spectes prohiqum illud inqum, quod apposite & late perpendit D. Cyrillus Aleran. de uirga Aaron, quae siquidem in principio ortus sui floruerit postmodum tamen exaruerat, & arida ita uero resurrexit uirtute plane diuina, quo Deus confirmaret id quod ad summi sacerdotis spectabat electionem. Creata Dominus Aaronem in sumum sacerdotem, illum ut talem populo proponit: Insurgunt in illum seditiosi Core, Dathan & Abiron: et tunc hanc sibi dignitatem ambiebant, & Iudaei instigati inuicem & populum excitant ad seditionem aduersum Aaron, Volo, respondet Deus, ut declaretur, & designatur hoc summum sacerdotium Aaron: cuiusque familiae Vocat Moysen, cui praecipit, Congrega duodecim tribus & ponantur duodecim uirgae eorum me ex singulis tribubus una in tabernaculo, quo seditiosi illi confundantur, cessetque murmuratio: Ille legitimus habebit sacerdos cuius uirga floruerit. Erant autem uirgae amygdalinae. Prius floruerant ex arboribus pullulantes, sed modo omnes exaruerant Dei, & inerspectio uitem Aaronis uirga resurrexit hoc est quae primo germinat florida ex amygdalo, & cuius postmodum flus decidit, iterum germinare coepit & resurrexerit: nouos alios flores producit em uentiores, copiosiores, & fragrantiores, reliquis omnibus aridus permanentibus. Sic igitur, inquit

D. CYRILLUS.
Lib. 10 de
Adora. in
spiritu

VI.
In uirga
Aaron flo-
rente Chri-
sti praesig-
natur Res-
urrectio,

Num. 17.

quie Deus, per hoc assertum, Aaronem esse legitimum Sacerdotem eiusque sacerdotium esse verum, & quod de tale ab omnibus debeat admitti.

Efficax fuit hoc argumentum, quo concludatur & in æternum stabilatur coram toto mundo Aaronis Sacerdotium. Et hoc ipsum (vt D. Cyrillo credimus) est quo Christus veritatem divinitatis suæ doctrinæ que stabilit, asseruit & confirmavit. Nam licet primò caro eius floruerit purissima ex vite terraque pullulans virginali, munditi quali nec vlla, per mortem tamen eraruit, contra eum inimicis invidia stimulis mille calumnias inomentibus, totoque mundo in eum arma momente distillata; porro resoruit, id est iterum floruit, resurgens caro illa sancta, gloriosa & immortalis, quo confirmata est & definita eius summæ divinitatis veritas. Ipse se explicet. D. Cyrillus: Sicur arborum idem lignum, cum germinasset, ac repente stirpsisset, efficitur signum fuit quo declararetur illis veteribus superno suffragio Aaron summum sacerdotem esse creatum; sic dicimus præclarum & evidens atque idoneum esse argumentum quo probatur Deum esse secundam naturam ipsum Emmanuel, in eo quod mortem calcavit, & vt Deus dignum erat, revixit. Ita idem ipse Christus quamvis nullo negotio ac facile posset quidquid supra opinionem ac rationem esset, perferre, signum potentissimum dicitur. Generatio hæc pravam signum querit, & signum non dabitur ei nisi signum sonæ prophete. Sic enim fuit Ionas tribus diebus in cæcis. Igitur celebre sane & illigibile signum est, quod reuera providentes sunt ad fidem faciendam, ipsum filium secundam naturam esse Deum, & ex Deo Patre ortum, hoc ipso quod mortem destruxit, & resoruit ad vitam: factus est enim ipse primitiæ dormientium, & primigenitas ex mortuis idque signum filij obedientium est datum, quo intelligant Christum Dei ac carnis suffragium, summum sacerdotem nostrum esse factum sanctum, innocentem impolutum segregatum à peccatoribus, & excelsum cælis factum &c.

Congruenter hic proferimus quoque expendit D. Petrus Chrysostomus, circa verbum illud quo factæ sunt mulieres venientes vt viderent Iesum: Quis revolvat nobis lapidem hoc, & quod ad huc Evangelistæ: Invenimus revolutum lapidem. Angelus Dominus descendit de celo, & revolvit lapidem.

Advolatus lapis probavit mortem at revolutus tunc resurreximus asserit. Quare ad volutatum hinc quem perfidia Pharisæorum ad offerendum. Et scandalum: Angelus ad fidem revolvit & revolvit, dicens Propheta: Ecce pono in Syon lapidem, ut volueret mortem, qui vitam clausit ad vitam, dicens Scriptura. Vid. bitis vitam vestram pendentes coram oculis vestris & non vidit. Vt opinior tacuisse modo peccato illi mystico Saulis dum adhuc innocens esset, deum enim eo tempore quo sacrificium erat offerendum voluit suam grande. Quando namque totus lapidem illum voluerit: ad illum momentis Christi mors testata est eum esse hominem, & innotuit: Angeli lapidem revolvit, quo confiteri eius resurrectio: hoc habet et D. Gregorius. & alio loco notatur. Ex hoc principio colligit D. Augustinus, fidem Christiano propterea, & eam qua cuncta confirmatur illi Christianæ Religionis mysteria, Dominum esse Resurrectorem. Etenim quod Christus factus sit homo, quod natus in mundo, quod in eo vixerit, quod in cruce mortuus sit, omnes hoc credunt, & consentiunt: porro quod resurrexerit, solus Christianus; Mortuum quippe Christum & Paganis credunt resurrexisse autem Christum propria fides est Christianorum.

Ita videmus in historijs S. Martyrum quod Paganis & Iudeis; per hoc constat sua indocentes, quod homo esset, qui vixerat in mundo, & mortem iuberat cunctis ignominiosam: hoc illis Christianis respondebat: quidem hæc verba essent tamen quod etiam à morte revolutus resurrexisset. Idcirco Apostolus (vt inquit Augustinus) hinc mysterio nostræ attestat resurrectionem: dicendo: si cognoveris in ore tuo Dominum Iesum: & in corde tuo credideris quod Dominum suscitavit à mortuis saluus eris. Ob eandem rationem, & in (vt lego apud eundem D. Aug.) dicit idem Apostolus, quod inter omnia Christi opera eius Resurrectio, potissimum nostræ servetur iustificationi: Mortuus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram: quæ illi expensis conformiter suo regno, itaque apud dicitur quod per Resurrectionem Dominus fides definita fuerit & stabilita. Quod confirmatur ex argumento D. Ambrosii non miraculum ex penes quo Lazarum quatuor mortuum ad vitam revocavit, sic ait: Non vult

D. PET. CHRYS. Ser. 7. 4. 6.

Lazarus, sed solem omnium suscitavit Dominus. Quod si tu credas am legis nisi quoque tua, qua mortua fuerat in illo Lazaro reviviscit. Si quod Dominus alium ad auras revocavit argumentum fuerit adeo efficac ad fiden- dicitur eius confirmandam, quale futurum est illis, si seipsum resuscitaverit, hoc etenim dicitur tantum ve proprium servatur omnipoten- tiae: vt erat laudis dicendum.

f. 3. Duodecim circumstantia notantur in Iona, & omnes plena mysterijs, quibus Christi Resurrectio significetur.

Quando Christum accesserunt signum po- nentium conclusum ad fidei lux quam praecebat, confirmationem: necum illud Christus sua comprehendit Resurrectione, illam et supremum profertur signum, sed inoper illam voluit proponere descriptam in historia Iona. Illam igitur expendamus vt prophe- tiam servat hodiernae festivitatis. Tru- cianit Euthymius & melius illo Di. Aug. factum illud Iona non fuisse fortuitum, sed sua opera atque ex industria, si Deum species, vt per illud significaretur & describeretur Christi Domini nostri Resurrectio, eo modo quomodo pector matronae cuiusdam delineans ima- ginem vel Regis in linteis quod ea tantum mente sit vt ipsum representet. Docuit n. Aug. quod Dominus noster voluerit opera Christi tanto splendore describere, vt illi satis non foret, quod illa prophetae verba praedice- rent, sed etiam operibus delinearent: tunc enim aliquid apte proponitur intelligendum, quando verba eiusdem prophetae veritas describitur & quae in exemplo opere aliquo confirmantur. Unde dicit praefatus Doctor duo esse genera Prophetarum: quidam verbis hac modo ab altera aquarum vnda transier- unt, quales fuerunt quos commu- niter vocamus Prophetas, qui vaticinia sua scriptis tradiderunt: alij qui operibus fa- ctis, & factis suis super nos transierunt. Gurgites alijque prophetarum, in figuris & stratagemata- ribus praedentes quae Christus erat in veri- tate perfectus, sicut Patriarchae suis facino- riosus Christus praetererat facinora insigniora. Non minus opere prophetavit Isaac Christi per maris prostrata trajiciebant, mille me facturum, voluntaria sua obedientia su- per altare, quam Isaac illis verbis: Oblatus vobis erit in me quiddam maris tempesta- tis, quia ipse voluit. Et hoc Deo proprium solet excitare turbulenta. Dico praeterea illud Hieron. Bap. de Lammae Tom. IV.

est, inquit D. Tho. efficere vt nonnulla succedant in mundo, tantum vt signa sint & figurae eius quod per illa significare inten- dit.

Talis fuit, interprete Euthymio, Iona, nec opus erat vt ille diceret hoc, quandoquide satis euidenter ipse Dominus declaraverit, vocans historiam Iona signum: etiam omnibus notum est essentiam signi, & rationem ac mo- tum cui fiat, esse tantum significare & reprae- sentare, cum autem resurrectionis dominicae mysterium adeo sublime sit & profundum, illud voluit prius adumbrare & describere: & cum Deus ipse huius pictor fuerit, qui colores novit, prout vult, imagini appingere, talis illa prodijt in lucem, vt pauca sint quas magis admittimus, Opus hoc Iona a duodecim commendatur circumstantiis isque singu- laribus. Prima: quod contra naturam qua vehebatur adeo salva surrexit vndatum tempestas, vt eam tota non posset amovere naturarum industria, pieces quamvis, vota funderent & orationes: nec non in mare quae- libet onera deicerent, in hoc tantu salus eius pendit, quod Iona maris fluctibus trade- retur absorbendus. Secunda: hoc conclusum fuisse & determinatum omnium suffragijs in concilio caelesti, nam ita statuit Deus: & in concilio nave, etenim conuenerunt nave, omnino & ipsius Iona in calculo consen- tiente, Tertia: ipsa prolectio Iona in pelagus adeo fuit illi voluntaria, vt ipse se traderet eorum manibus eiciendum, diceretque: Tollite me proiecite me in mare. Quarta: Iona cecidit, & hinc inde maris fluctibus abreptus breuissimo tempore gravem ita passus est tempestatem quantum omnes perferunt qui mari demerguntur, ex eo quod vndarum vi nunc ascendant, nunc descendant: modo ab esse genera Prophetarum: quidam verbis hac modo ab altera aquarum vnda transier- unt, quales fuerunt quos commu- niter vocamus Prophetas, qui vaticinia sua scriptis tradiderunt: alij qui operibus fa- ctis, & factis suis super nos transierunt. Gurgites alijque prophetarum, in figuris & stratagemata- ribus praedentes quae Christus erat in veri- tate perfectus, sicut Patriarchae suis facino- riosus Christus praetererat facinora insigniora. Non minus opere prophetavit Isaac Christi per maris prostrata trajiciebant, mille me facturum, voluntaria sua obedientia su- per altare, quam Isaac illis verbis: Oblatus vobis erit in me quiddam maris tempesta- tis, quia ipse voluit. Et hoc Deo proprium solet excitare turbulenta. Dico praeterea illud Hieron. Bap. de Lammae Tom. IV.

II. Duodecim notantur circumstantia in Iona- Prima.

Secunda.

Tertia.

Iona t. 1.

Quarta.

Iona t. 4.

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN